

זרגם ועיני לאה יאין, וכן פירש ... עת זקנים רכות, לשון רך וטוב כלומר שהיתה נראית יפה מתוך שעיני' יפות ונראית רכה וילדה, אבל רחל היתה משוכחת ביפי' אלא שהיו עיני' כואבות מן הבכי' לפי שראתה שתפול לגורלו של עשו לפי שהיתה עקרה ויגרשנה יעקב וישאנה עשו עכ"ל, ועיין רש"י ל' כ"ב, ויזכור אלקים את רחל, פירש"י וכו' ושהיתה מצירה שלא תעלה בגורלו של עשו שמא יגרשנה יעקב לפי שאין לה בנים, ואף עשו הרשע כך עלה בדעתו כששמע שאין לה בנים וכו' עכ"ל, וחזוין דרך לאחר שעברו כמה שנים ולא היו לה בנים אז פחדה פן יגרשנה וישאנה עשו, אבל לא עכשיו מקודם הנישואין דמנין ידעה שהיא עקרה, ולכן רש"י לא פירש כמו הדעת זקנים, ורואין ששניהם בכו שלא יפלו בגורלו של עשו, ואולי דג"כ הת"א יאין, הכונה כנ"ל יופי של רוחניות וכנ"ל.

דק

ויאהב יעקב את רחל

(פא) ועיין אוה"ח שכתב פי' לא לצד יופי' אלא לצד שרחל בת זוגו עכ"ל, ויש להוסיף את רחל עבור כשרון מעשי' שהכיר בה גדלותה, וי"ל עוד דזהו מעלה ג"כ ברוחניות דאע"פ שהיתה יפת תאר ויפת מראה היינו בתכלית היופי ואנשי עירה היו רשעים מ"מ לא חטאה וכמו שפירשנו לעיל פי' חיי שרה אות ב' דיש יופי שמביא לידי חטא, וזהו היתה המעלה של שרה שהיתה בת כ' כבת ז' ליופי ומ"מ לא חטאה כלל שאין שם אפילו מחשבת חטא דבת ז' אין לה מחשבת חטא, ויש בשם הגר"א, שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל, היינו דנהי דשקר החן והבל היופי, אבל אשה יראת ה' היא תתהלל ג"כ ביופי וחקן, שהרי היצר גדול הרבה במי שיש בה יופי, וא"כ היא שהיא יראת השם היא תתהלל בהן חן ויופי, וזהו כנ"ל במה שפרשנו גבי שרה, וכן יש לפרש כאן, ולכן הדגישה תורה היופי של רחל, וזהו מעלה רוחני נמי ולכן אהבה יעקב ג"כ בעבור זה.

ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה

(כט יח) הנה הנדה למה נתן לו כ"כ הרבה שני עבודה, ועיין ספורנו שחשב שהי' ראוי לתת מוהר רב מזה באהבתו אותה שאהבה מקלקלת השורה עכ"ל, והיינו שחשב שנתן לו פחות משויא של רחל שהיא שוה הרבה יותר משבע שנים ולכן היו זה בעיניו כימים אחדים עבודה, ומסתמא ידע יעקב דלא יתרצה לכן במעט, ולכן אמר לו תיכף שבע שנים, וכיון דאהבה מחמת כשרון מעשי' ולכן הי' זה בעיניו כימים אחדים והיינו שחשב שזהו המחיר הוא רק כימים אחדים עבור יקרות רחל ששוה כ"כ הרבה יותר, אבל אילו הי' כאן הענין של סתם אהבה, א"כ אדרבה הי' זה להיפך דכל יום הי' כשנה נחשב אצלו שצריך להמתין עלי' כן כתבו המפרשים עיין מלבי"ם, ואפשר דלכן כתבה התורה ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה, להראות דנהי שהיא היתה יפת תאר מאוד, מ"מ הוא אהבה רק מפני כשרון מעשי' ולכן היו בעיניו כימים אחדים וכנ"ל.

ורש"י פירש אעבדך שבע שנים, הם ימים אחדים שאמרה לו אמו וישבת עמו ימים אחדים ותדע שכן הוא שהרי כתיב ויהיו בעיניו כימים אחדים עכ"ל ועיין רש"י (כ"א) הבה את אשתי כי מלאו ימי, שאמרה לי אמי, ומשמע שכבר רבקה אמרה לו שיצטרך להיות שם שבע שנים, ויעקב הבין מזה אח"כ שיעבוד שם שבע שנים עבור רחל ולכן אמר שבע שנים, ולפי הרמב"ן הנ"ל (אות ע"ה) שרחל היתה אז קטנה ולכן לא חשש לה לכן, א"כ י"ל דלכן אמר שבע שנים בכדי שתתגדל בתוך חן זמן ותהי' ראוי' להנשא, ולכן ג"כ רבקה אמרה לו שיצטרך להמתין שם שבע שנים.

(פג) רש"י (כ"א) מלאו ימי, שאמרה לי אמי, ועוד מלאו ימי שהרי אני בן פ"ד שנה ואימתי אעמיד י"ב שבטים וזהו שנאמר ואבואה אלי', והלא קל שבקלים אינו אומר כן,

אלא להוליד תולדות אלא להוליד בנים אכ אינו אומר כן, י"ל דז שמכוון לתאווה ולד שהרי זה גנאי לו, ז התולדות ומכוון לש' אתרוג ולולב, ואי"כ ועיין אוה"ח וכן כ אלי' היינו שי לא קנה שהי' מלוה ו ע"כ, וג"כ הכונה ש אירוסין כמנהגם מק ורק נישואין תיכף וחזוין דמצד אחד לא רצה לדחות אנ עשה כחשבון מדו שבע שנים נתן לו המתין

(פד) רש"י (כ"ה) אבל ב יעקב סימנים לרחל לאה, אמרה עכשיו אותן הסימנים עכ" חלקה היינו מה שה יעקב מי התיר לה צדקה בממון של ז חלק יעקב מי ויה ועיין דעת זקנים אמר לה ר הוה קראתי לך רו לאה וענית לי, ז תלמידים לא כך ז לי' עכ"ל המדרש, למדתי זה הרמאוו במרמה, ומתוך ז הה"ד וירא ה' כי תאר, אמרה לי' ז שקרת כדי לקיינ לקיים מצות אבי,